

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 11. Quod de Scipione & Lælio dictum est, idem de duobus antiquis
Philosophis dictum esse. Diogenes Laertius locis aliquot illustratus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

Εκτορ ὡς εἶδος ἀείρεται, μάλιστα ἀεὶ πολλὸν ἐδίδου.
 neque vnquam in probri loco obiciunt ea quae
 poris sunt, sed quae animi; vt Vlixes Theriaca
 quod claudus esset, aut caluus, aut gibberus, cap
 brat, sed quod immodicè, & intempestiuè loqu
 Contraq. mater ipsa ne tum quidem cum hlio
 ditur, veretur eum claudum vt erat, vocare; quod
 res nullo modo ad vituperationem ipsius pertine
 neque quidquam de dignitate ipsius detrahat. in
 inquit, ὁμηροῦ καταγελᾷ τῆς αἰχμαλωμένῳ ὅτι χαλκίῳ
 πφλόθησιν, ἔτε ψεκτὸν ἠγύμεν τὸ μὴ αἰχρὸν, ἔτε αἰ
 τὸ μὴ δὲ ἡμᾶς, ἀλλ' ἀπὸ τύχης γινόμενον. eodemque
 do Attius in Philoeteta, quem Vlixii blandientem
 duxerat, ab eo id commemorari facit, Vlixem forte
 sum non esse

*Inclute, parua praedite forma,
 Nomine celebri, claroque potens
 Pectore Achiuis clasibus ductor,
 Grauis Dardanijs genibus vltor,
 Laertiade.*

Vbi etiam illud notant, quod patris nomen in
 mum locum reiecerit: quia in laudibus magnorum
 virorum postremum locum generis nobilitas tenet
 ea autem posuerit primo loco, quae ipsius Vlixis pro
 pria essent: in quibus nihil sibi neque Laertes, neque
 Anticlea, neque Acrisius vindicaret.

*Quod de Scipione & Laelio dictum est, idem de duo
 bus antiquis Philosophis dictum esse. Diogenes
 Laërtius locis aliquot illustratus.*

CAVTV XI.

SCIPIONIS, & Laelij amicitia nemini ignota est
 paulum modò humaniori potest. cum autem
 praefaret

praestaret sapientia Lælius, ex qua etiam ei cognomen
 inditum fuisse notum est: nihil admodum in rep. ge-
 rebat, nihil moliebatur, nihil suscipiebat Scipio, nisi
 de consilio, & sententia Lælij. Vnde qui aut tales vi-
 ros inter se committere aut de Scipionis gloria aliquid
 deturere, ac deminuere volebant, actorem modò esse
 aiebant Scipionem, sed Lælium poëtam. Eadem au-
 tem orationis figura dictum vulgo erat & antea de
 duobus eruditissimis hominibus Eretrienti Menede-
 mo, & Asclepiade. Qui cum inter se ita coniunctè
 viverent, ut Pyladea quædam esse ipsorum amicitia
 putaretur, essetque Asclepiades natu grandior: non
 deerant, qui dicerent, poëtam quidem Asclepiadem,
 nihil autem aliud quàm actorem, & histrionem quen-
 dam esse Menedemum. Hunc Menedemum, gra-
 uem postea, & seuerum philosophum, principio sce-
 narum pictorem fuisse aiunt; id est *σκηνογράφον*, non,
 ut vulgo putant, *σκηνογράφον*. Quod & ex vetustis
 Lærtij libris cognoscere poterant, & ex aliis quæ in
 ipsius Menedemi vita leguntur. Ut quod cum pse-
 phisima quoddam scripserat, dictum est in eum à
 quodam Alexini sectatore, *ὡς ἔτε σκηνῶν, ἔτε ψήφισμα
 ἔγραψε τὸ σκῆψ γράφειν*. Ioci enim venustas est in
 multiplici significauone verbi *γράφειν*, quod est & scri-
 bere, & pingere. Item quòd adolescentuli cuiusdam
 ferocientis audaciam compescuit, cum in eum qui-
 dem nihil dixisset, sed tantum humi delineasset mu-
 liebra patientem. Hoc enim est, *παρανθρον*: quod
 male interpret conuertit, traiectum. Et eodem modo
 accipitur verbum illud paulo post in illo mordaci, &
 aculeato aduersus Hieroclem dicto, *εἰς τί αὐτὸν ὁ ἀν-
 τιστὴρ παγίνει*. Et in vita Arcesilai: quem locum ita
 male accepit interpret, ut veræ sententiæ ne vestigium
 T 5 quidem

Muretti
 Lectiones
 III
 28

quidem appareat: Diogenis enim verba sunt: οἷον
 ἢ αἰτίαν ἔχοντα περιβαίνουσι, ὅς αὐτὸς ἔχεν αὐτῶν, ὅτι ἔχει
 ἕτερον ἕτερον μίσητον ἔχει, ἢ ἰσότητον, εἰ ἔστι τὸ μακρὸν ἀπὸ
 ἕξ αὐκτύλων. Ea ita reddit interpretes: *Quum* velle
 eam quidam vitiose concludens, non videri altero altero
 maius, Nec decem, inquit, digitorum longitudo feruntur
 longitudine. Ego autem hoc modo: *Cum* quidam, quod
 opinio erat, mollem, atque impudicum esse, ad eum referretur
 set, non videri sibi aliud alio maius: interrogavit eum, ut
 ne id quidem, quod decem digitos longum esset, longum
 diceretur eo quod sex tantum digitos longum. Quid autem
 significaret, neque difficile est cogitare, neque hoc
 stum eloqui.

Ciceronis locus è Sophocle expressus.

CAPVT XII.

PRÆCLARVM sapientiæ præceptum est, debere
 vnumquemque nostrum maiorem curam habere
 eius temporis quod post mortem nostram consecra-
 rum est, quam brevis illius, & exigui, quo in hac vita
 sumus. Itaque grauiter, & magnificè Cicero in qua-
 dam ad Atticum epistola: *Longum*, inquit, *illud tempus*
cum non ero, magis me mouet, quam hoc exiguum. Nam
 quod ita locutus est, *cum non ero*: in eo secutus est con-
 suetudinem vulgi: non quòd eos, qui ex hac vita tra-
 grassent, non amplius esse opinaretur. Quamquam
 autem hæc sententia suapte sponte in mentem ei ve-
 nire facillè potuerit; tamen facillè adducor, vt homo-
 nem eruditissimum, & in Græcorum poetarum le-
 ctione exercitatissimum cogitasse putem de loco So-
 phoclis, apud quem Antigone, cum fratrem insepul-
 tum iacere noller, & certò tamen sciret, si cum adu-
 sus Creontis edictum sepeliisset, sibi quoque morien-
 dum